

МОТИВИ: Производството е по чл. 78 А от НК и чл. 375 и следващите от НПК.

В Районен съд гр. Севлиево е постъпило предложение от Районна прокуратура гр. Севлиево досъдебното производство, водено срещу Ю.М.К. от гр. Севлиево, за престъпление по чл. 191, ал. 1 от НК да се внесе в Районен съд гр. Севлиево с предложение за налагане на административно наказание на основание чл. 78а от НК.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка, на които съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Обвиняемият Ю.М.К. живеел в гр. Севлиево. Същият се познавал със свидетелката Т.Д.М.

През лятото на 2023г. обвиняемият и свидетелката започнали връзка, но нямали интимни контакти. За връзката на двамата знаели родителите и близките им, които също се познавали, тъй като живеели в една махала в гр. Севлиево.

На 15.07.2023г. свидетелката М. и обвиняемият направили годеж и се „оженели“ по обичаите на семействата си, като още на същата дата свидетелката М. отишла да живее в дома на обвиняемия – къща на ул. „***“ № 19 в гр. Севлиево. Там двамата имали обособена самостоятелна стая, като след „сватбата“ започнали да осъществяват и полови контакти един с друг. В резултат на това свидетелката М. забременяла и към месец декември на 2023г. била бременна в четвъртия месец.

В хода на образуваното досъдебно производство били разпитани и свидетелите Д.А. М. – майка на свидетелката Т. М., Н.В.Х. –съседка на обвиняемия, З.И.Р. – жена на дядото на обвиняемия, както и социалния работник по случая – М.Т.Т.. Всички те потвърждават в показанията си, че свидетелката Т. М. и обвиняемият заживели на семейни начала в дома на последния в гр. Севлиево, въпреки че свидетелката М. не била навършила 16 годишна възраст, тъй като такива били обичаите на семействата им.

Обвиняемият Ю.К. се яви в съдебната зала и заяви пред съда, че е знаел, че Т. е нямала навършени 16 години когато са заживели на семейни начала, но че я обича и че и до сега продължава да живее с нея. Двамата очакват дете в края на месец юни 2024 година, като обвиняемият работел на трудов договор в „Хамбургер България“ АД и с получаваните парични средства осигурявал прехраната на семейството. К. заяви, че както неговите родители, така и родителите на Т., нямали против връзката им и им помагали финансово.

Изложената по – горе фактическа обстановка се установява по безспорен начин от показанията на свидетелите Д.А. М. – майка на свидетелката Т. М., Н.В.Х. – съседка на обвиняемия, З.И.Р. – жена на дядото на обвиняемия, на социалния работник по случая – М.Т.Т., както и от приложените по ДП социални доклади, актове за раждане, справка за съдимост и др.

Въз основа на така описаните по- горе фактически обстоятелства съдът прави следните правни изводи: От данните по делото безспорно се установява, че

свидетелката Т. М. към месец юли 2023 година била на 14 години. Този факт е бил известен на обвиняемия К., когато същият е заживял съпружески с нея в началото на 15.07.2023 година, без да е сключил брак.

Съобразявайки изложените по – горе фактически обстоятелства и направените въз основа на тях правни изводи, съдът счита за установено и доказано по един безспорен и несъмнен начин, че обвиняемият Ю.К., след като на 15.07.2023г. в гр. Севлиево, в къща на ул. „***“ № 19, като пълнолетен, без да е сключил брак, заживял съпружески с лице от женски пол, ненавършило 16-годишна възраст – Т.Д.М. – както от обективна, така и от субективна страна е осъществил състава на престъплението по чл. 191, ал. 1 от НК.

За това деяние в закона се предвижда наказание лишаване от свобода до две години или пробация, както и обществено порицание. Обвиняемият К. не е осъждан и до момента спрямо него не е прекратявано наказателно производство по гл. VIII от НК. От престъплението по чл. 191, ал. 1 от НК не са причинени съставомерни имуществени вреди и не са налице ограниченията за освобождаване от наказателна отговорност, предвидени в чл. 78а, ал. 7 от НК. Съобразявайки тези обстоятелства съдът прие, че предложението на прокуратурата относно постигане целите на наказанието чрез прилагане на чл. 78а от НК е мотивирано, поради което следва да бъде уважено.

При определяне наказанието на Ю.К. съдът взема предвид смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства. Деянието по чл. 191, ал. 1 от НК не е тежко престъпление по смисъла на НК, но се характеризира според съда с една сравнително висока степен на обществена опасност, която се обуславя от динамиката на извършване на такъв род престъпления. Като смекчаващи вината обстоятелства съдът взема предвид признаването и осъзнаването на вината, добрите характеристични данни за К., трудовата му ангажираност и не на последно място съдействието на обвиняемия при разкриване на престъплението. С оглед на тези обстоятелства, съдът счита, че е правилно и целесъобразно Ю.К. да бъде освободен от наказателна отговорност като му бъде наложено административно наказание глоба в полза на държавата в минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл. 78а от НК, а именно 1000,00лв. /хиляда/ лева. Съдът намира, че този размер е съобразен с имотното състояние на обвиняемия, както и със степента на обществената му опасност.

Разноски по делото не са правени.

В този смисъл съдът произнесе решението си.